

[Christiani.]

kerne. Ja, det er rigtigt, at jeg er noget interesseret i disse Fabrikker, dog ikke som Storaktionær, men der er saa mange andre, Hundreder, for ikke at sige Tusinder af danske Borgere, som er interesserede i Sukkerfabrikkernes Stilling. Jeg blev imidlertid ikke helt klar over Ministerens Svar paa min Forespørgsel. Man kunde nemlig forstaa det saaledes, at hvis en Fabrik eller Virksomhed i Forvejen kun havde givet 6 pCt., saa kan den ikke nu komme til at give mere end $7\frac{1}{2}$, hvorimod Ministeren jo ogsaa rigtigt refererede Aftalen med Sukkerfabrikkerne, som gik ud paa, at Udbyttet skulde blive ca. 8.

Jeg kan ikke ved denne Lejlighed undlade at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at Sukkerfabrikkerne med Hensyn til Udbytte er blevet meget strengt behandlet i de foregaaende Aar. Det er rigtigt, at Staten har ydet en betydelig Garanti, og en Garanti, uden hvilken Sukkerfabrikkerne ikke kunde have arbejdet, fordi Risikoen for Stigninger under de Forhold, vi lever under, er saa store og Værdierne saa overordentlige, at ingen Virksomhed vilde kunne løbe en saadan Risiko alene. Men det Resultat, der er naaet gennem Sukkerordningerne, som har strakt sig ca. 8 Aar tilbage, er dette, at Sukkerfabrikkerne i Dag i Kraft af disse Ordninger ikke har kostet Staten noget, men tværtimod har betalt et meget større, jeg kunde sige et mange Gange større Beløb ind i Sukkerfonden, end Fabrikkerne har faaet derfra.

Under disse Forhold maa det forekomme noget urimeligt — og jeg tror, at dette høje Tings Medlemmer vil give mig Ret heri — at en Industri, der har ført en saadan Politik, som i Forvejen har konsolideret sig saadan, at Reserverne udgør et større Beløb end Aktiekapitalen, ikke faar Lov til at udbetale mere end 6 pCt., hvilket vil sige 3 pCt. af den samlede arbejdende Kapital. Det er meget beskedent i Sammenligning med de overordentlig store og stigende Beløb, der er kommet Sukkerroedyrkerne til gode. Disse fik alene i Tantième for sidste Aar 6 Mill. Kr., medens Fabrikkernes Aktionærer fik lidt over 1 Mill. Kr. Dette er ikke retfærdigt.

Vi er blevet meget haardt behandlet, og jeg haaber, at den højtærede Handelsminister og det Udvalg, som arbejder med denne Sag, vil forstaa, at ikke alene er det Sukkerfabrikkerne og ikke Staten, der har ydet noget gennem disse vanskelige Aar rent

økonomisk, men Sukkerfabrikkernes Virksomhed har ogsaa forsyningsmæssigt betydet meget i disse Aar. Det har betydet overordentlig meget, at vi har kunnet producere Sukker og gøre det i saa store Kvanta og i saa gode Kvaliteter, at vi har kunnet udføre det til fremmede Lande, særlig til Norge og Finland, i et saadant Omfang, at Sukkeret i Virkeligheden har været en af vore allervigtigste Udførselsartikler i de senere Aar. Dette er et Resultat, som fortjener al mulig Anerkendelse. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil forstaa, at man har været for streng over for Sukkerfabrikkerne, og jeg haaber, at disse i Fremtiden vil kunne regne med en noget større Forstaaelse og Velvilje.

Jens Thomsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den saglige Maade, hvorpaa han har besvaret mine Spørgsmaal. Paa et Par Punkter mente den højtærede Minister dog, at jeg havde en forkert Opfattelse. Det ene var det om Frikvarteret, som jeg omtalte, mellem Udløbet af den gamle Lov og den nye Lovs Ikrafttræden. Den højtærede Minister sagde der, at Loven ikke er udløbet, og det er jo fuldstændig rigtigt; det er jeg ganske klar over, men Ministeren indrømmede dog samtidig, at der er adskillige Selskaber, som har holdt Generalforsamling i en Tid, hvor de hverken har været berørt af den gamle eller af den nye Lov, og det viser jo, at mit Syn paa dette Punkt er rigtigt. Den højtærede Handelsminister sagde samtidig, at han ikke var bekendt med, at noget Selskab havde udbetalt større Udbytte, end Loven tillod. Det er muligt, at det ikke har været Tilfældet, men det modsatte er ogsaa muligt. Selv om det imidlertid kommer til Ministerens Kendskab, at der er udbetalt større Vederlag, end det er tilladt efter Loven, saa er det jo gjort fuldt ud lovligt, og der er intet at lave om paa, og jeg mener heller ikke, at det er saa gennemgribende, at der er nogen Anledning til det.

Den højtærede Handelsminister mente, det fremgik af mine Udtalelser, at jeg havde et noget forkert Syn paa de Indtægter, Politikerne har, som svarer til dem, der her er omtalt, Bestyrelshonorarer og Bestyrelsestantiører. Jeg skal ikke gaa ind i nogen større Diskussion om dette Spørgsmaal, men vil dog gerne bede den højtærede Minister om at studere den højtærede Indenrigsministers Grundlovstale, saa vil han deraf se, at der ogsaa inden for selve Regeringen er Medlemmer, der har samme Opfattelse af disse